

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

❦

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

«ЦК КПСР розігрує п'яну
представницю ЦК КПСР на нараду
ЦК — КП(б)У, який напружує
(проти нього себе) т. Шумський,
хоча (також протиставляючи) т. Шумського і
підлясти його від роботи в УСРР і
тупизує (Максимович) до того, що коли
Шумський «іде з роботи на Речисель»

Україні, то не варто контрреволюційно на Зах. Україні. Така ж ситуація офіційного представника ЦК КПЗУ не міг не мати значення політичної демонстрації проти націоналістичної політики ЦК КПЗУ та ЦК ІКП(б). ЦК — КПЗУ об'єднані, вони не тільки не виступили проти цієї дуже великої політичної помилки свого представника, але навпаки утрималися від роз'яснення на резолюцію представника Виконавчого комітету комінтерну в даному питанні. Ним самим ЦК КПЗУ солідаризується з виступом свого представника і поставив себе у конфлікт з лівим комітетом та ІКП(б) в національному питанні. Той факт, що прокламация в ЦК КПЗУ і далі настановляє на цій своїй грібкій помилці ситуацію, нам небагато націоналістичного ухилу в ЦКЗУ».

Коротко але і ясно і зрозуміло. Отже не тільки Максимович провинився, але й уся та більшість у центральному комітеті КПЗУ, що його підтримала і нині підтримує. На основі цього націоналістичного „алюмінію“ більшість членів ЦК КПЗУ сформулював ЦК ІКП(б) та здебільше вже аж 7 (дословно сім) тріх головних більшість КПЗУ, яких вона допустилася у своїй націоналістичній сліпоті. Ось і вони: 1) Лист ЦК ІКП(б) до ЦК КПЗУ в справі Шумського і взагалі в справі націоналістичних питань в УСРР і на Зах. Україні та в справі націоналістичних ухилів остав без відповіді і висловлені в ньому тези не прийняли підтримки; 2) Більшість членів ЦК КПЗУ відмовилася представити себе і відмежуватися від націоналістичного ухилу Максимовича, що підтримує Шумського; 3) Не прийнявши резолюції представника комінтерну, про боротьбу з націоналістичними українськими ухилами у ЦК(б)У Центр. комітет КПЗУ тим самим пішов на руку контрреволюції під Польщу; 4) Не визнавши помилковості націоналістичного ухилу Шумського ЦК КПЗУ допомагає таким чином націоналістичній українській контрреволюції на Рад. Україні; 5) ЦК ІКП(б)У стверджує нечуваний факт, що ЦК КПЗУ в момент шаленого походу проти компартії Рад. Союзу не стримує його на терені тих земель, де працює, але навпаки охоче утворює резолюцію, в якій заявляє, що відмовляється визнати наявність націоналістичного ухилу Шумського і тов. у ЦК(б)У; 6) Затримає дрібнобуржуазного ухилу в ЦКЗУ, виявлену Максимовичем, стала в тієї партії нині реальним фактом; 7) Така лінія ЦК КПЗУ

виявилася саме тоді, коли в польських фашистських колах зуживають усіх аусиль, щоб притопити абсолютистичну інтервенцію проти Радянського Союзу.

Слоном „арала“ і ще раз „арала“. Однак не думайте, що аралюють усі. Ні, в ЦК КПЗУ ще й меншість, здається нам життєвська, яка вже в окремих але трьох деклараціях до ЦК ІКП(б)У осудила „непростимі“ помилки Максимовича і неоправдане становище теперішньої випадкової української більшості ЦК КПЗУ. І не тільки осудила, але запропонувала навіть карні санкції проти всіх, що сміли мати власну думку в справі „націоналістичного ухилу“ Шумського, тобто, що сміли протиставити себе воюючому тепер московському шовінізму у ЦК КПЗУ.

Меншість домагається аж 5-ти санкцій, а саме: 1) усунути Максимовича від керівництва та роботи в ЦКЗУ; 2) поширити ЦК, увівши до нього активних партійних робітників (читай: жидів) із партійних нівів; 3) ґрунтовно реорганізувати З. б. Д.; 4) реорганізувати центральні партійні редакції; 5) реорганізувати найважливіші відділи ЦК. Та ж меншість заповідає далі, що як вона дістане керму у свої руки, то — і це заявляє „зі всю рішучістю! — переведе „роз'яснювальну кампанію серед партійних мас за приводу ухилів, що їх зробила більшість ЦК — КПЗУ, і піддавши їх більшовицькій критиці, зліквідує всі ухили і ваги всі заходи, щоб забезпечити партію від усяких вагань (читай: від українців та набере до неї самих жидів!) у національному питанні та від викривлення її лінії під впливом дрібної буржуазії».

Аж хочеться кликнути: Вітайте, сини Ізраїля, мужні сини, бо аж ви під командою комінтерна поведете КПЗУ на широкі шляхи розкладу і аж ви принесете її повну ізоляцію від дрібної буржуазії та „побіду“ для „українського“ пролетаріату семітської породи».

Спродання поштики. У вчорашній статті п. н. „Різноправність мов в УСРР“ випав у кімпову устину один рядок, через що кілька статей набув іншого значення. Кимсь речення має звучати так: „Вирішувати він (цей закон) ця невизначено складну проблему, як бачимо, ясно і треба ствердити, зі становища політики комуністичної, безсторонно та справедливо».

Криваві заворушення у Відні.

Де шукати їх причини.

Вісті про криваві, революційні заворушення у Відні впали наче грім з ясного неба на широкі круги в цілій Європі, не кажучи вже про політиків і дипломатів, що з уваги на фері в більшості порозідалися давно зі столиць міст на відпочинку на менше або більше глуху провінцію. Ці події прийшли так само несподівано для політичного світа у Відні, зокрема для провідників обох головних політичних партій в Австрії: християнських суспільників і соціальних демократів.

Не розбираючи нині майбутніх наслідків тих подій, які арештом передбачити трудно, поспробуємо спитатися над їх причинами, щоб тим легше зрозуміти не тільки підклад тих великанських заворушень, але й умовини, в яких примушена коротати своє алидення життя австрійська республіка, а з нею і її населення. Бо умовини теперішнього життя-буття Австрії в безсумнів у тісній причинній зв'язі з тими найновішими подіями у Відні, що їх рознесли телеграми по цілому світі.

Безпосередню притоку до виступу віденської товпи дало увільнення судом трьох членів правої організації, т. зв. обвинувачених за стріляння до членів соціал-демократичної партії, асвалдні в нинішньому Відні. Розуміється, увільняючий вирок віденського суду, що вславився в останніх роках цілковитим увільненням децю більших злочинців, як дотичні. Був тільки останнім мотивом, останньою притокою до виступу всяких недовільних елементів, яких повно в кожному більшому центрі, зокрема у Відні. Бо цей виступ „обуреної“ товпи — це тільки одне колісце в ланцюгу багатьох подібних більших і менших виступів, що їх переживав повсюдний Відень, це тільки один новий зрив маси тих „недовольних“, що їх підсичують постійно і просто накликають до революції всякі невідповідальні органи й невідповідальні промовці, яких повно в наддунайській столиці.

Розуміючи добре нинішнє важке матеріальне положення віденського

населення, якому відібрано всі соціальні тяготи, з усіх німців великої монархії, треба всьм ствердити, що найбільшій віденській робітничій масі сьогодні без порівняння краще, як наш найбогатший селянин або й наш перестілий т. зв. інтелігент. Во життєві моти й життєва стопа австрійського, а зокрема віденського робітництва піднялася по нинішній пенітенції високо, в чому мають безперечно велику заслугу соціал-демократичні провідники. Ще в лаягірних, лаятіпних умовах живе в Австрії т. зв. середній стан, себто інтелігентів, всяких віденських фахів, професорів, урядовців і т. д., але ці люди до революційних виступів неалібі. Отже коли не нуджа, то що пхав маси недовольних, обурених на вулиці міста? Чи може безвильднє політичне положення, заборона злучатися з великою Німеччиною?

Слід зазначити, що патріотизму, відданості національній ідеї, в австрійського населення мало. Ще менше того патріотизму у Відні, де знають тільки грубий матеріалізм і лаямагія. Хто бував на віденських передвиборчих вічах-зібраннях і чув промовців різних таборів, то ні одним словом не згадували перед масою про якісь вищі національні змагання, про культурні цінності нації, а обдаровували слухачів тільки різними обіцянками чисто матеріальної патурі, — той знає, що ця маса не здібна до ніякого арму за національний ідеал.

На нашу думку причини найновіших заворушень у Відні слід шукати саме у вихованні тієї маси, тій безоглядній демагогії і підбурванню проти всякої влади, всякого авторитету, що ними перетоплена вся без виімки безвідповідальна преса у Відні, всі вічеві промови різних народніх трибунів. Нічим легшого, як підбехтану так масу, до якої прилучається негайно всякий збродусяк шумовиння, виступи на вулицю, де вона гуляє як по своїй уподобі — нерас і повні голови тих, що її пхнули безпосередньо чи посередньо до виступу. Таке сталося й у Відні, де соціалістичні провідники, що мають таку немалу „заслугу“ у такому безвідповідальному вихованні маси, вкладають тепер зі скіри, щоб завернути її в хибної дороги і стати знавом положення.

А. АНИШЕНКО.

МИРОНОСНИЦІ.

(Продовження.)

VI.

Ще не дзвонили, як мирноносниці прийшли до церкви: баба Віда в намітці, з підв'язаним підборіддям, в білій юпці; Санька в білій невинній сорочці, а Одарка — тільки з разком доброго наміста.

Баба Віда була задоволена з своїх товаришок: суворя простота їх зодягу й ширість до справи робили молодий достойними мирноносницями.

— Ставайте, сестри, до мирноносної ікони, а я, стара, в бабинці службу відстою. Ониську підложу.

Одарка й Санька мовчки вклонилися старшій мирноносниці і вступили до церкви.

Ранкова прохолода й тиша ще спали в церковних закутках. Кожний крок гудко відбивається під бачею і шухне на хорах. Знайомі важкі золоті хрести, розмальовані шовковими корогами... Високі іконостаси: царські врата відчинено — на престолі лежить плащаниця — на престолом світильники семисвічні... Над іконостасом — хрест, на хресті розп'ятий Христос; коло нього з одного боку Марія-мати, а з другого — Іван-апокаліпс. Праворуч, в кутку — срамний світлий: архистратиг Михайло з войством небесним — в руках огненний меч, на голові — червоно-козача шапка тільки без віршиці... От на столі — артеос. На артеосі намалювано: Христос з прачором в руці летить на небо...

Все знайоме, рідне, дороге. А тимчасом, в цей ранній весняний час, наче вперше все це бачиш.

Моторошно... турботно тріпотить серце... І, шукаючи собі опори, молодичі кинулись навколівши перед мирносною іконою.

Мирносна ікона з давніх-давен висіла коло крилоса. Темна, стара і важка вона цілий рік нікого не цікавила. Старий дяк Юліян спокійно ховав за нею шапку і понохачку... Молодий дяк пробував було роздивитися, що-то намальовано на іконі, але ікона була так заляпана воском, так пошкарубилася, вилізла й потріскалась фарба, так смерділа понохачкою, що дяк, замість огляду, висловив еретичну думку — викинути ікону геть. На це батюшка одказала дякові, що він, дяк, дурний, як ступа. І в святих речах нічого не тямить... Ображений дяк не гадував про ікону аж до мирноносної неділі. Разом з паламарем він довгенько крестав, здіймаючи ікону, і не адержався — сказав: якому це скаженому потрібні такі, червою поїдені, ікони? Але піз знов гримну на еретиків і наказав причепурити ікону — оливою помазати і печеною шибудею почистити і рушниками вкривши поїдені червою місця, виставити на середину церкви для спасення народу християнського.

Коло ікони молодичі оговтались і ретельно молились.

На віконну ґратку, десь аж під бачею, сім горобців і піврішкун. Прилетіли інші горобці — почалась горобяча сварка. Соше кинуло на горобців свій промінь: на стінці ля-

ла метушлива тінь горобячого бойовища.

Важко вдарив перший дзвін — полетіли горобці геть з ґраток — зникло сонячко метушлина на стіні.

І від того, що всемогутній Господь, отой синій дід з голубом на бороді, що із під купола дивиться на грішній люд, — допустив до себе нікчемного горобця з його галасом, — в серці молодичі росла надія на прощення й спасення. Навіть коли Господеві так угодло, хай на каже Михайлові-архистратигу стягти огнем мечем їх безталанні голови... Але-ж — ти-ж, Господи, знаєш, чим була Марія-мати і Марія Єгипетська? Коли ти їх простиш, то що вже казати про якусь Саньку з Оларкою?!

На серці у мирноносниць було тихо-радісно. А дзвін котив бадьорі хвилі в самісіньку душу.

І тоді тільки, як із бабинці почувалась балачка церковного старости та попа, мирноносниці стали на ноги: сумні, але торжественні обличчя закам'яніли — недоступні ні людському глуму, ні людській любові.

А в бабинці батюшка привітались до старших мирноносниць:

— Во істину Воскрес, Дуно. Як здорова, Анися?

Ці вони бабу Відою й бабу Ониську так звать, по московському. По нашому ще не навчилися.

Слідом за батюшкою почали надходити люди. А коли задоволили всі дзвони в церкві нашеленкалось стільки людей, що і в бабинці було тісно. Нарід вперся аж до артеосу.

Хома — безвірник вирічив на святий хліб — свої баньки й гикає пі-

сля снідання... Прийшли і з кооператції: тільки й діла, що шепотять на дівчат поглядаючи. І навіть старий дяк Юліян, і той прийшов: репетував і лаявся з молодим дяком — де його понохачка?..

На прочуд багато зішлося людей...

В бабинці-ж баба Мотря з кумою Секлетою, в намітках, в білих святах, підперезані старовинними рушниками, шепотіли на ввесь бабинців.

— ...Іхне право почалося... А звідки воно взялось? Я кажу, що з Олексі Таманського. Може, пригадаєш, Мотре, як ходив він в союз руського народу — мужиків наших дурнів: хто до союзу пристане, тому землі приріжуть?... Мія Терешко покійний писався був — Олексі йому знак на груді почепив і біксь дав: смілки, мовляв, на бірці зарибок стільки десятин землі получиш... Цар пропає... А Олексі, до старому, каламутить громаду. Санька з синьки не виходить, а всі сьло й не писне... Олексі — сміла, коли схоче — на Сибір зажене...

— А про мене, — шепелявила Секлето, — як немає у нас своїх людей розумних, хай хоч чужі діло роблять... Так дурним гелам і треба...

— Ой, сестро-кумонько, не можна цього, не можна. Чуже чужим. Навиветься, напеться мужицької крові тай подасться. (Пому не ділає кротиць — аби нічого не ранило бити)... Та якби-ж його хоч шось путинце, а тож про його чує... І на тобі: хаклам і Бог, і цар, і товариш комісар...

(Далі буде)

ДУТРА

ЖІНОЧІ
МУЖСЬКІ
ПОДРОБЖІ

На довгостроковий кредит
поручає
Власна — Робітня кушнірська і кравецька

СТАНІСЛАВ СТЕМПКОВИЧ

Львів — пл. Камітульня ч. 1.

Виборчі висліди.

РАДЕХІВ.

До гр.м. ради вибрано 16 українців, 16 чехів і 16 жидів.

КРАКОВЕЦЬ.

З IV. колі вибрано 7 жидів і 1 поляка, з III. 7 українців і 1 поляка, в II. 7 українців і 1 поляка, в I. 8 поляків. Таким чином у раді буде 14 українців, 11 поляків і 7 жидів.

ДРОГОВИЧЧИНА.

Громадські вибори по селах майже на докінчені. Досі одержано такі висліди про їх висліди: в Гаях Вишніх перейшла в цілому національна лінія, в Гаях Нижніх вибрані рівнож кандидати такої ж лінії, в Орові вибрано 31 кандидатів українського виборчого комітету та одного жиду, в Уроші 23 таких самих кандидатів одного поляка, в Довгіві коло Підбузі 22 наших кандидатів і 10 жидів, у Доброгостові 21 наших, 2 поляків, 1 жидів, в Сіліві 18 наших, 2 приятелів давнього польського комісара і 4 поляків, в Угитичах у великій більшості наших, в Тустановичах на 48 радних вибрано 12 українців, 12 жидів і 24 поляків, бо так меншість є чисельне відношення виборців, у Мохарі вибрано всіх наших і зараз після виборів усунуто давнього комісара з його прибічною радою. — Значні успіхи має Міський Виборчий Комітет у Дрогобичі, який успіх організувати розбите досі на міщанство і перенів до міської ради в четвертого і третього кола 9 українців, з першого кола одного, а саме Ігумена до Василья, парха Йосифа Зайчківського.

СОКАЛЬ.

На 48 радних вибрано 10 українців, 19 поляків і 19 жидів.

ПЕРЕМИШЛЯНИЩИНА.

Звіт з переведених виборів у громадах Перемисьлянищини до дня 8. п. м.: Вашківці: 21 українців, 3 поляки, Черемиси: 27 українців, 5 поляків, Липівці: 14 українців, з того 4 хруні, Брикуні: 12 українців, Підгайчики: 14 українців, 2 поляки, Костенів: 15 українців, 9 „русских“.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Поповичі: 14 українців, 2 жиди, Титинці 15 українців, 1 жид, 8 поляків, Нанова 14 українців, 2 жиди, Стебник 10 українців, 1 жид, Тарпана 14 українців, 2 поляки, Губичі всі 16 українці, Трушівці всі 24 українці, Поляна всі 16 українці. Майже у всіх громадах внесено протест проти важкості виборів. На день 25. 7. скликуємо загальну нараду з усіх громад, отже тоді буде устаткований загальний вислід переведених виборів.

ЛВІВЩИНА.

При виборах до громадської ради в Рудні, пов. Львів було управління до голосування в IV. колі 284, з того 138 українців. Вибрано 6 українців. У III. колі українців до голосування 220, з того 62 українців. Вибрано 4 українців, 2 поляків. У II. колі українців до голосування 18, з того 6 українців. Вибрано 6 українців. У I. колі українців до голосування 6, з того 2 українці. Вибрано 3 українці і 3 поляки; заступники всі 12 українці. На загальне число 24 радних вибрано 19 українців і 5 поляків. Такий вислід виборів — це найбільша нагорода за працю місцевого народного комітету Нац. Об'єднання.

БРІДЩИНА.

Дня 25. 6. 1927 р. відбулися в Смілянці Броди вибори. Вислід виборів був для нас корисний, бо на 16 радних вибрано 12 українців, а в I. колі 4 поляки. Зважаючи, що з такою вислідом виборів будуть усі вдоволені. Та, на жаль, знайшлися хруні і ті панські нагавичі, а саме Зайч Лев, Зайч Теодор і Шостак Василь, зробили протест, який підписали також дошки. Громадщина Смілянська перестерігається перед тими хлібоїдськими нагавичами, що вже від довшого часу роблять свою юдну роботу на шкоду громади українського народу.

БОБРЕЧЧИНА.

Вибори в Пісочині, бобрецького пов., принесли нам перемогу. Москвитини прогнали. Вибрано 14 українців і 2 жидів. При тому до ради входять 1 жидів, Москвитини внесли протест.

ДУБЕНЩИНА.

Дубенська громада 10 українців, 2 поляків, 1 жидів, 2 чехи, 1 маляр — разом 17. Зароківська громада 9 українців, 2 поляки, 2 жидів, 2 чехи — разом 13. Малянська громада 7 українців, 3 поляки, 1 жид, 2 чехи — разом 13. Ярославська громада 6 українців, 3 поляків, 1 жид — разом 10. Малинська громада 8 українців, 4 поляки, 1 жид, 2 чехи — разом 15. Киятинська громада 7 українців, 2 поляки, 1 чех разом 10. Боремельська громада 7 українців, 1 поляк, 1 чех, 1 маляр — разом 10. Теслувська громада 9 українців, 1 поляк, 2 чехи — разом 12. Радзівилівська громада 12 українців, 3 поляки — разом 15. Клуцька громада 9 українців, 3 поляки — разом 12. — **Львівська** — громада 7 українців, 4 поляків

Віденська революція.

Відомості про події з суботи 16. липня 1927.

В суботу з Віднем не було ніякої премої комунізації. Всі відомості, що надходили до нас в суботу аж до неділі до ранку були суперечливі та неясні. А доходячи вони через Прагу і Будапешт. Та всеж з них можна зробити висновок, що протягом цілої суботи положення в Відні було неясне. Деякі з одержаних вісток занотуємо. Перша з них твердила, що комуністи проголосили в Відні диктатуру. Інша, що уряд Зайла опанував ситуацію при допомозі спровадженого з Тиролю війська. Та всеж слідуючі відомості аперіорно і першу і другу, бо викалялося, що уряд має в своїх руках лише центри міста, а зате всі окраїни є в руках повстанців. — Палата Справедливості згоріла, мали підпалити також будинок міністерства справедливості, міністерства почт і телеграфів, університет, де мало прийти до боротьби між товпою а студентами, а також були спроби підпалення парламенту і ратуша. Парламенту не підпалили тільки тому, що поліція відолоса оборонити доступ до нього обстрілюванням товпи з дахів. В самому парламенті мало влади 12 груп. Велику рухливість та ініціативу а береженні та обороні порядку і майна має провідник республіканської соціалістичної Шундунд, хоч є відомості, які приписують Шундунду ціле віденське нещастя. Німецька преса твердить, що віденські події були підготовані комуністами у великій тайні. Ніготи їх у Відні не сподівалися ні уряд ні органи безпечності. Берлінський соціал-демократичний „Форвертс“ твердить, що віденські заворушення скоро ослабнуть. А причина до них, тобто увільняючий присуд для убийцьки робітників мусить стати пересторогою для судивництва не тільки в Австрії, але й у Німеччині. Празька німецька преса каже, що одним висновком, який треба зробити з віденських випадків, це той, що Австрія, як держава, нездатна до ніякого самостійного існування, мусить у найкоротшому часі услути всієї переториди, що ділять її від Німеччини. Увільнення Австрії з примусового положення одинокі може довести до поборення комуністичної небезпечки.

Цікомі певні дані привіз літаком з Відня до Варшави польський пілот Карпінський у односторонньому комуністичному віденському соціалдемократі, видрукованому в суботу ранком. В суботу віденські газети зовсім не вийшли. А з комуністичної соц. демократії довідуємося, що в Австрії проголошений генеральний страйк. В суботу ранком перестали курсувати залізничні, крім тих, що довозять живність. У відозві твердять соціалдемократи, що виникли розрухи є віденська подія.

Увільняючий присуд на убийцьки робітників спричинив демонстрації, які прибрали характер заворушень виключно зявляючи провокаційному поведінці поліції, яка нібито не утримувала порядку, а виконувала на демонстрантах помсту правниці та утруднювала Шундунду працю над успокоєнням демонстрантів і опануванням товпи. Означе при цьому стверджує відозва, що значну частину вини за розрухи поносять також невідповідальні елементи, міське шумовиння, ласе на крадіжці та рабунки в часі замішання. Відозва кінчиться запереченням, що Шундунд буде перманентно стояти на сторожі порядку і закликає робітників вступати в його ряди. Рівночасно перестерігає всіх перед конфліктом а республіканською армією, бо такий вишход би тільки на користь реакції.

З інших джерел довідуємося, що соціалісти поставили Зайла ультимат, щоби негайно подався до лівнісі з цілим урядом. Зайла цей ультимат не хоче. В часі перетрактиції уряду зі соціалістами — каже інша вістка — мав Зайла угодуити на те, щоби заповісти окремим актом уряду реформу судивництва в душі соціалістичних домагань. Соціалісти домагались ще негайного звільнення директора поліції Шобера.

Австрійське посольство у Варшаві віддало комунікат, в якому твердить, що в часі розрухів не було ніяких випадків порушення приватної власності і що рада міністрів засідає в перманентній та робить усі заходи, щоби заворушення не повторилися. Уряд опанує ситуацію цілком.

2 чехи — разом 13. Судовицька громада 6 українців, 1 поляк, 1 чех, 4 маляр — разом 13. В Дубенщині і Крупецькій громадах вибори уневажені.

Виборчі надужиття

ЕРМАКІВКА ПОВ. БОРЩІВ.

Говорились пера про різні виборчі надужиття, але таких, як у нас були, ще майбуті сит не бачим. Деякі з них наводимо. До оголошення виборчих ліст було вивішено т. зв. „урядові години“ (від 8-10. ранку), в котрих починали мажорити буда замішати. Революційні німак не угадали, що в віденських днях пера виборчих надужиттів на виборних лістах багато виборців (поліція і інших місцевих родити) громадин. Вибора комісія, азовська в камі „дорозинки“ ліст.

Вісти а вечера в суботу кажуть, що один полк республіканської армії дав себе розбрати. Був це полк, аложенний в самих віденців. За те іша частина стаціонарного в Відні війська була вірна урядові і помагала успішно поліції. Представники чужих держав мали запропонувати Зайлаві збройну допомогу для опанування ситуації. Муссоліні поставив ультиматум, що на випадок непровадження італійського міжнародного потягу через територію Австрії, Італія ужене збройно інтервенції та пішає фашистську армію до Відня.

Біліс заворушень виказує на основі одних вісток 80 убитих і 1000 ранених, а на основі других 1000 убитих і 1000 ранених. Шпиталі переповнені раненими. Радичні вістки з неділі твердять, що генеральний страйк триває далі. З Липу мало приїхати авіама дві батальони війська, які звільнили вичерпану поліцію. Пізно вночі 16 суботи на неділю рада Рад міністрів над остаточними засобами відважи події.

Відомості про події з неділі 17. липня 1927.

Заспокоєння.

Віденське успокоєння. Приблизно трамвайний рух. Досі арештовано 252 особи. Місто Віденське призначило на односторонню допомогу для потерпілих 1000 міліянів. Бюро Вольфа привозить відомості від австрійського віденського кореспондента, який каже, що звільня приверненому трамвайному руху місто приборало більше-менше нормальний характер. Ресторанції та кав'ярні отворені, але не тільки а них продавати алкоголь. Палата справедливості опалена і біля неї збиралась товпа піанів. Університет і ратуша не порушені. Перел парламентом стоїть далі віденське в погіршенні. На вулицях не видно авт. бо їх зареєстровано.

Чеська преса агенція повідомляє, що до Праги приїхав а Відні офіційний представник канцлерського уряду Райнер і директор пресової канцелярії Шалловський. Вони твердять, що в Відні є спокій. Страйк в Відні закінчився, але триває далі на залізничних. Організовано і записано в неділю ранком т. зв. громадську міліцію Відня (гемайдшутца), що має берегти порядок і республіку від замахів а праці і а ліва. Її діяльність передбачена на 10 днів. Австрійські комуністи віддали відозву зі закликом до удержання робітників та домаганям допущення комуністів до Шундунду.

Агенція Гауса комунікує, що перший страйк, який започаткував заворушення, вправ з руху комуніста Філіпа, якого арештовано. Бюро Вольфа комунікує, що по полудні дійшло а міліції Геріальде до збройної сутички між комуністами і поліцією. Жертвою взнало 6 осіб убитих і 10 ранених. Товпа здобула комісаріат і вбила команданта того комісаріату. Соціал-демократи віддали відозву до робітників із закликом, щоби не давали себе провокувати комуністам. Провідник німецьких комуністів Пік мав привіти літаком до Відня. У Відні а околиці проголошений вільковий стан. Поліція дістала наказ приносивати кару смерті до кожного, в кого знайдє зброю.

Соціал-демократи домагаються, щоби частину політичних компетенцій уряду передати голівній комісії парламенту а тієї піді, щоби всі політичні партії парламенту несли відповідальність а політику. Ніяких домагань щодо персональних змін в уряді не анусували. Від задоволення того домагання залежувало закінчення залізничного страйку. З того видно, що уряд Зайла виїшов побліжком.

Цілу історію має остаточно закінчувати Національна Рада. Австрійське посольство в Варшаві комунікує, що Нац. Рада буде скликана в найближчих днях на основі порозуміння уряду з усіми парламентарними групами.

Берлінський „Форвертс“, приніс вістку, що Мадярщина готова збройно інтервенції для Відня. В мсті Еденбург на границі стояло 5 готових батальонів війська. Німецька преса принесла теж відомості про те, що фашисти незвичайно горюються, що видно з італійської преси, та хочуть при помочі збройної сили провадити свої залізничні транспортні через Австрію. Проти того мусіла заперестувати Німеччина.

при помочі поліції виводила а виборчі дозволу наших кулі допра. Білий тра сота виборців, котрі не дозволени а невідомих причина виборців комісії, не допущено до виборчої урни. Було багато виборців, котрим записано, що піддали того, а умишлом до урни їх комісії не допущено. Показували комісії а автаси не приймали, мовлячи, щоби були потверджені в громадській уряді (?). Протест пресови.

НОВИНКИ.

— Бурхляє, вітє. Цягоричі вітє провадиве назавд свою резолюцію лістів. Природа луге на землі, у морі та повітрі. В околицях Мурманська має тресті день горіть вітє, а спека перейшла до степ. У Нью-Йорку 7 осіб померло одного дня від сонячного удару; десятків тисяч людей сити над морем, а в вітє

них облявають людей збитою водою; на східній побережній Сполуч. Держав 59 жертв спеки. Поруч спеки іуть бурі, а інших місцях. На Волин, радянській території, буря знищила 15000 гект. засіяної. У південній Франції знищені огорожі та поля; на Каспійським морі потонуло 40 лодок із 100 моряками.

— „Львівський самогубці“. У повинці якого часопису під таким заголовком, подали ми вістку за місяцем претого, що „40-літній урядовець скарбової палати І. ван Береза вистріляв із рушниці, розтративши 2000 гол. а державної каси“. Німці прийшов до найної редакції п. Стефан Береза, урядовець скарбової палати у Львові, заявивши, що а дотичній повинці переплутали його а його покійним братом Іваном, хліборобом а Розмазово який післяком нервового розстрою, застріляв, лишаючи картку про причину своєї смерті, а саме: фінансових клопотів. Як бачимо: вістка про львівський самогубця у львівській пресі інколи досить далека від точности.

— Летуні. У морі наїшли ще одну пляшку а підписи Нанжесера та Коші, які прохали помічі, пошави на малі острови Атлантійського океану. Є сумніви, чи ця пляшка знову не містифікація, не дві попередні. Америк. летун Сміт прова по радіо допомог, авіація а літака кавчуковий лоді в 750 миль від Голландії. Два польські летуни, Кубала та Ідаковський, вибираються через Атлантику 21. п. м. 25. Франц. летун Дідеон Кост на літаку „Нанжесер-Кош“, а за ним ним. летун Отто Кенніке.

— Любимий помста. Варшавська преса оповідає чисто казачий історію кохання якого-сь молодого промисловця Пупковського, що закохався а донці торговця дробиною. Батько дівчини зачини перел молодцем двері, а той а помсти відчинив його курник а 500 курчатами, а яких частину розбавляв, а частину роздерли со. бачи. Не здобувши гуся, поштився на курчатах...

— Жертви грому. Шойно німці прийшла звістка, що буря а минулого тижня ліниці на шпілію Параліа в Східній три трупи хліб-і-пастіхлі. Через, яку вони пасти розбавляв по літє.

— Чулаєсі. Цими днями продали в Парижі на аукціоні... людську голову. Є сумніви ініція а Перу, у складній скрині а довгим волоссям, сорочатим вірши і шмем сиринеліви в усині. Поет Брегон купив не страхиюше за 3500 фр. — Російський емігрантський часопис „Возрождение“ збирає зворушич у місті сілі шого днях а голову; автєра увагу, що теперішня емблема радянської влади „молот-серп“ читана азад дає розумку май. бутньої російської політики: „престолом“. Блажені вірують... — В одній малярській фабрики (Kisner) капнула а котел горію чого заліза крапля поту робітника і спричинила вибух.

— Проти повстанців. У Тоскані встановили окремий постійний трибунал чести, який розглядатиме всі справи порушеної чести за зголом свідків осіб. Осідком трибуналу буде Флоренція. Інші італійські міста мають намір піти за прикладом цієї анкоконституційної установи, що може покласти край беззаконному вироку, який справ чотири при помочі зброї.

— Новий чудесний метал. У Канаді відкрили величезні простори нового металу, який може перетворити техніку майбутности. Є це берилій, найбільше чудесний з легких металів, відкритий 100 літ тому німецьким хіміком Регенером. Берилій лежить на третій від атомів, твердий від нього і нестиймало розтяжний; з нього можна творити листки товщиною однієї міліметра. Ще 50 літ тому грам цього металу коштував 40 разів більше як грам золота! Сілко найдені поклали берилій а Канаді є білий як сніг разом на світі. Берилій стане супермодним атомом і може змінити всі умови повсякденної літє.

— Папір як віра культури. На дрезденській виставці знаходиться графічна порівняння таблиці: скільки паперу вживає рідно кожний чоті поштовий держав. На першому місці стоїть там Америка. 62 кіло на голову; Британія 37; Німеччина 21; Франція 20.5; Швеція 20; Бельсія 14; Швейцарія 13; Австрія та Норвегія по 14; Японія та Чехословаччина по 10.5; Італія 5; Еспанія 6; С. Р. С. Р. 3 кіло. Ця статистика каже, скільки паперу кожного громадянина довжє вживати. І не можна бачити досвідно: що нація яка а папір вживає мірою наближеної культури. Америка переняла цю ідею держави скільки і інших інших асисті, примітних і кушанків, голубо купеньких, якіни фірми асистують клієнтам. Англія впр а майстрам записків асисті. Ми майстрами асисті — ненаписаних.

— Дорогоцінні відкриття. Разом із статистикою про простоту скільки-небудь рідкісних мінералів, приходить щораз частіше звістка про фантастичні суми, які платять американці за різні мінерали, особливо а вантаж намірні розкопки Від яко. гося часу аризонська а Аморіт майні мушати а мінералими 65 миль, які пішли, сити азіатики ані — ані поа оголошення неможливості піти. Америк. Найдорожчий з цих бачи відкрити літє: Літє, який потону в 1777 п. і Гайнста, ані — ані

і поєдинку Гейнріх Ава з походженням англійцем зати аніг. Історик найвищою вишколом його підпис серед документів його рідного міста, якого історію почав писати і школа до якої ці документи належали одержала на три підписи Гейнріха 60.000 дол. Є це найбільша ціна закладена до цього часу за якийсь підпис. Навіть Морган заплатив у 1911 р. менше за лист Лінча з 1521 р. до імператора Карла V. бо тільки 25.000 дол. Ціною, яку пайщику ліну капіталу би в нас, музеї чи приватні люди, за найвищий підпис якого землі...

— Старофінське місто відкрили на Уралі російський археолог Смірнов, в 10 км від міст Чепца; там жили від 9 до 12 століття до н. е., скіфо-фінського походження. Зараз руїн міста найдені останки домі, цеглини, кулі, гончарні і 2000 предметів домашнього та хазяйського приладдя, а також перські гроші з 10 ст.

— Контрабанда дітей. Найбільше клопотів з пачками мають митні урядовці пристані Нью-Йорк. Американці, що вертаються з Європи хотіли би привезти своїх діти як найкращий спосіб неоплати цінний спонси на подорож розрахованого гроша: шовк, сукні, і дельфін. Та хто з нас підозрює би, що є між ними й такі, які пачкують європейські діти! Між америк. бездітними багатьма настала мода купувати діти в Європі. Найбільше улюбленими є білявки, білявки, з синіми очима. Але америк. уряд дуже суворо стежить за тим, щоб не пачкували дітей чужих підданців. Може саме тому європейські діти стали так цінні. Амер. мільйонери давно прийшли до переконання, що за долар можна купити все; навіть збільшити дозвіл і поповнити расу. Європа нехай потім стане тим, що коли стане й за тією, тоді зможе піти свого покоління перепродати, а за одержані долари відбудувати себе економічно...

— Світова війна. Грецького диктатора Пангалося випустили підступом з в'язниці його приватні. — У похороні убитого ірландського міністра О'Пітінга взяли участь усі державні установи та представники всіх мільйонів громадян. — Від 6-9 радів в Оксфорді окулістичний світовий конгрес. Пам'яткову медалью за свої праці відзначили в ньому проф. Люстгартен з Копенгагена. — Клемансо відлучив. — Грецький уряд дав дозвіл оснувати групи чужинних капіталістів касино гри на острові Корфу. — У Будапешті найшли нові арсенали фальшивих 1000 франк. — Новий рекорд переліту зробив гамбурзький летун Баймер: 211 км. на годину. — По останній статистиці Німеччина має 62 м. 400.000 осіб, з чого 40 м. протестантів, 20 м. католиків, 664.000 жидів, 253.000 єврейсько-північних. — У Лівні випустили останнього ранку (пів до півночі) 5000 поштовок голубів. Перші голуби вернулись в місто в 800 км. вже в тоді. 3 поштов. Померла відома ірландська дівка Каллімра Дунн. Маркетинг, з походження поляка.

— По футу! Ідете до п. Карпка, добірає зброю були готові. Лівня ауд. Буркова П. І. пов. на ліно. 49 6-10

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і послав дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

Відозви і комунікати.

В справі масової, поголовної ошадності.

До всього українського громадянства! Відбудова нашого повоєнного економічного життя, що почалась перед кількома роками, принесла вже українському народові не тільки деякі господарські успіхи, але що важливіше — отворила йому тяжку громадянську очі на зрозуміння потреби й необхідності кооперативу у всіх ділянках нашого господарського життя.

Власна поміч стала знова нашим великим ключем. Черговим завданням цілої нації є сьогодні кончею потреба перестати цей ключ у дійсності для організації власного капіталу, до якого можемо дійти тільки масовими збірними ошадностями.

Нашій суспільності потрібний є практичний обіг гроша, щоб той гриш, придбаний працею нашого народу, служив нам усім — на пожиток українського народу, бож цей гриш є єдиним джерелом усього господарського праці у нас. Гоку ми самі, як і інші народи у себе, мусимо його громади та безпечно зберігати й дошвидко пожикувати.

Останній зід підпоручників наших комерцій, що під знаком „Ошадність“ відбувся у Львові в дні 30. жовтня м. р. відчувачи кончею потребу організації нашого національного капіталу, поклав за завдання нашим центральним культурним та економічним установам: оснувати ошадні товариства „Ошадність“, якого метою має бути організувати громадську працю в цій переважній ділянці нашого господарського життя, що досі лежить майже обгомом.

По основним підготовленим найкращішим справ, обговоренні справи в пресі і зареєстровані статуту товариства „Ошадність“ для господарності і добробуту, кооперативу і обмеженою відповідальністю у Львові,

підписані основники звертаються до всього українського громадянства з отриманим закликом: Уважайте нагоди, присвячені закладенню праці й ошадності та організації нашого капіталу! Організуйте поради, відділи і збори для поширення установ ошадності між народом і шкільною молоддю!

Всі ідеїні одиниці, всі культурні й господарські товариства та всі наші кооперативні нехай згодошуться в члені Товариства „Ошадність“ у Львові (Ринок ч. 10 при Центробанку), бо вже в дні 31. жовтня м. р. відбудуться перші установчі загальні збори цієї кооперативної для господарності і добробуту. До тих зборів маємо приготуватися.

Членом кооперативу „Ошадність“ у Львові може бути кожна особа права, як такою кожна особа фізична, що хоче працювати по думці ключів цієї кооперативу. Кожний приступаючий член сплачує зараз авансове в квоті одного (1) золотого і щонайменше один уділ у квоті десять (10) золотих. Член може мати необмежене число уділів (§§ 6, 7 і 8 статуту).

А кожний, в кого живе українське почуття, має виконати найважливіший обов'язок супроти себе самого і свого народу: складаючи для себе щорічний дайвіж, хочби найдрібніший гриш, та приєднувати до справи ошадності всіх менше просвічених, так, щоб всі наші люди до того великого діла приступили, бо як ми самі цього не зробимо, то ніхто за нас того не зробить і ніхто нам не дасть цього гроша! Некай в кожній українській місцевості повстатиме комітет ошадності для поширення організації нашого капіталу й нехай впровадить збірний дрібного, поголового гроша!

Сподіємося, що український народ сповнить свій обов'язок. Ідм власним силами вперед!

У Львові, 6. липня 1927.

ЧЛЕНИ ОСНОВНИКИ:
Михайло Галуцький, о. Леонтій Куніцький, Юліан Полікоцький, Іван Філіпович, Михайло Корчаківський, Ярослав Колішук, Роман Коншечев, д-р Олександр Кульчицький, д-р Михайло Волошин, д-р Володимир Огризович.

ЧЛЕНИ УПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА „ОШАДНІСТЬ“ ДЛЯ ГОСПОДАРНОСТІ І ДОБРОБУТУ
КООПЕРАТИВІ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ У ЛЬВОВІ:

д-р Кость Левницький, Олександр Сасевич, д-р Юліан Гіряк

Дописи.

ЛІСЬКО. (Кора за живання рідної мови). Посилаю ось такий документ часу: Rejestr karny.

Starostwo w Liisku L. 13331/27, P. Imię i nazw. ka. Teodor Warecha, I. 36, tonaty, i dziecko, IV. Orzeczenie przekroczenia: Przekroczenie ustawy z 31. lipca 1924. Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 724, względnie rozpr. wykonaw. z 24. IX. 1924. Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 820, oraz wydane na podstawie powyższych rozpr. Starostwa z 30. czerwca 1926 L. 26.020/26, popełnione przez prowadzenie korespondencji z władzami w języku nie państwowym. VIII. Treść i data wyroku: Za przekroczenie w rubryce IV. orzeka, a udowodnione przez własne przyznanie się do winy, skazuje się go w myśl przepisów rozpr. z 20. IV. 1854. Dz. p. r. Nr. 96, na grzywnę w kwocie 100 złotych, przysądcając na fundusz skarbu Państwa, a w razie niezapłacenia na karę aresztu 10-dniowego. Od tego orzeczenia wolno wnieść rekurs do Województwa Lwowskiego, a podać do Starostwa w Liisku w ciągu 3 dni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

Питаємо: коли скінчаться нарешті кари й переслідування за найприродніше право в світі, право живання своєї мови в слові й писмі?

† Посмертні згадки.

о. Микола Іван Грицай, парох в Горожані Малій, пов. Рудки, упокоївся дня 30. червня 1927 в 48 р. життя. Щиро відданий українській ідеї, організував Покійний з вибухом світової війни в Добровільних біля Дрогобича відділі УСС, а за часів української влади брав живу участь у припорученні йому чинності. Годувачем, тяжка, утисна недуга не дала Покійному можливості розвинути ширшої діяльності для добра парохії, яку намітив собі за життя. Свої душпастирські обов'язки сповнявав з повною посвятою, не звважаючи на своє слабе здоров'я, до останніх хвиль життя. — В. И. П. І.

о. Володимир Соневицький, емер. катехит вид. шкіль помер в Козьмі по короткій та тяжкій недугі дня 3. ч. м. в своїй сестри, Ростислави Зарицької жени гр. кат. козлівського пароху. Покійний старовинно вихований в патрістичному дусі, високо освітлений і очанний відзначався великою добротою серця, товариською чистотою, услужливістю і безітересністю. Любив дуже шкільну молоді та мав дар зводити собі серця своїх школярів. Набавившись тяжкого ревматизму в молодім віці, мусів податися на смертну. Світова війна і повстання де-

носини були причиною недостатку, в якому з природи делікатний організм, нидів, як недуга швидко зближалась. Чуючи, що конче життя зближається, і заосмотрений св. Тайнами зі словами на устах засну вічним сном. Єрейський похорон під проводом Впр. ОО. Тимотея Бордуляка козлівського декана і Володимирова Преставського абортівського декана з участю численних Впр. ОО. кондеканальних відбувся дня 5. липня ч. р. В. И. П. І. 81 1-1

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру.

Бурштин:
18. VII. Чесна Зузана.
19. VII. Чорна Пантера.
20. VII. Дні нашого життя. 1-1

Всє. Пон. Пану Д-рови Степанови Шухевичові адвокатові у Львові складаємо отсюдо дорогою ширю подяку за безкорисну оборону в нашій процесі в Познанщині. Інж. Меркун Павло, Меркун Іван уряд. почт. 77 1-1

В часі реколекцій у С. С. Василюк в міській липні зложили Пані реколектантки на руки Вп. П. Марії Тисовської 30 зол. на комітет допомогти вдовам і сиротам по священниках. Некай Бог заплатить. — Комітет. 80 1-3

Вписи на однорічний курс шиття і крою білля, як й найновіших артистичних робіт відбуваються через липень і серпень. Наука зачепиться 6-го вересня ч. р. Ближні інформації утіля заряд С. С. Василюк у Львові Дугоша 17. писм'яно і устно. Поручається сей курс абсолвенткам семінара і гімназії. 80 1-3

Конкурс розписує Товариство Жінок з вищою освітою на три стипендії по 10 амер. доларів для абсолвенток високих шкіл в краю і за границею. Услія подати секретарка Товариства д-р Ірена Левницька, Підвалля 7 II. п. — Виділ. 2441 1-3

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

8 ЗОЛ. коштує годинник анкер швайцарський у Майдля, вул. Коперника 14. 1738 12-?

НОТИ на скрипку з фортеп'яном: Іван Левницький: Мережка — Казака — Українська Рапсодія. 72 2-2

ПРИМУ негайно хлопця або панночку асистентку, есенуально на науку. Зголошення Д-р Бабій Володимир, лікар-дентист, Львів Сапіги 65. 83 1-1

ВКРАДЕНУ ЛЕГІТИМАЦІЮ, виставлену на імя Мирона Федусевича, учителя академічної гімназії у Львові, уневажнюється. 10-10

МОРЕЛІ заліщицькі, світової слави, 1-ої сорти, висилає в 5 кг. кошиках оплачено за післяплатою 18 зол. 15 сот., А. Венкерт, експорт овочів в Заліщиках. 14 10-10

ПЕНСІОНАТ п-ні Лукашевської поручає на літній і осінній сезон, соняшні кімнати, першорядний харч. Зголошення слати Євгенія Лукашевська, Косів. 74 2-4

ГОДИННИК Ваш буде найліпше направлений в найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтєнрайха, Львів, Марійська пл. 5. — З провінції просимо репаратів прислати поштою. — Статомодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 б. 4-?

ЗАЛІЩИЦЬКІ морелі, вибрані свіжо рвані, найліпшої якості 5 кг. 18 зол. 50 сот., 10 кг. 35 зол. 50. Франко за післяплатою висилає Віктор Ниссбраух Заліщики. 52 6-6

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОБЕР в Станіславові вул. Собіського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби без підпіння, містки без корон і білення зубів. — Приступні ціни — догідні услія. 15 11-47

Родовідне плекання пшениці

Зигм. Помчинського в Забожу пч. I ст. зал. Рана Руська звітляє, що

„ЗАБОЖАНКУ“

пшеничну кусатку, ранню, з бусом зерном, невибагливу на ґрунт і клімат, що не держує всяку студію, відпору на зиму і сніг, немилитарючу, а при цьому високо-меленку можна купувати через фірму „ВЛІТА“ Сп. з о. п. у Львові ауд. Ле-левська 5а.

Тадей Васунг і С-ка у Львові хорушина 12.

Ціни за 100 кг. 75 зол. при замовленні злиш 1000 кг. 72 зол., злиш 2.500 кг. 70 зол. 84 1-2

Конкурс.

Головна Управа „Рідної Школи“ розписує конкурс на місце учителя рисунку в фахово-доповнюючій школі в Перемишлі. Цим учителем має бути інженер будови машин. Він був би зареком. уповнітелем цієї школи. Платня по умові. Зголошення писм'яно до Головної Управи „Рідної Школи“ у Львові, Ринок ч. 10. II. п. до кінця липня ч. р.

Конкурс

Коопер. Труд українських жінок Жовкві оголошує отрим конкурс на посаду управительки. Посада відома від 1. IX. ч. р. Староючись о посаду повинні прислати короткий опис життя, свідоцтва і референції на руки управи. Платня після умови. Вимагається знання крою та шиття. 79 1-1

Подяка.

Дня 3. липня ч. р. помер похороні в тайній недугі в Козьмі в своїй родині наш брат, бл. п. о. Володимир Соневицький, емер. катех. Як в часі недуги Покійного, так і по його смерті в похороні і поміж покійних високорепетованих Отці кондеканальні, яким потчуваємося з милого обов'язку віддати в глибокій серця найвищу подяку. В першу чергу Вет. і Впр. о. Тимотею Бордуляком, Козлівському деканові на підсудження св. Літургії і провід похорону, Впр. о. Володимирова Преставського за заосмотрений Покійного св. Тайнами і участь в похороні о. Антою Волгареві, пароху Покійного в прегарну, трогачу в так потімачу проповідь. Вет. і Впр. о. Антою Ролотом рим.-кат. парохом Козьмі, Являючі Кузівському, парохом Покійного, Теодором Петрицькому і Теодором Волгареві, парохом Гордишів за заснаву участь в похороні Діакон Козлівському деканові і парохіям Козьмі і Душівень обох обрядів за поміч в улаштуванні і участь та звеличання похоронного обряду. Діакон пп. Захарови Яструбівський, управитель хорі і козлівський співач за прегарний спів. Гарно дякуємо родичським жидам, що позакривали торгівлю тихом повогом вшанували похоронний обряд. Всім щиро — Спасибі! — Ростислава Зарицька, сестра, д-р Фед. Соневицький, брат. 81 а) 1-1

Подяка.

Неумовима смерть забрала з покійних нашу найдорожшу маму бл. п. Любину з Лучківських Левинську, вдову по гр. кат. пароху Покійного, помершу в Тернополі 10. липня ч. р. У тім тяжкій горі прийшли нам з широкою помічю і розрадою сердечні люди, що допомогли нам пережити тяжкі хвили і занепасти віддаючи поспішній прислугі бл. п. Покійній. Так складаємо ширю подяку Впр. о. крилопівнічній Громинському, парохом Тернополі о. катехитові Вородайкевичу, о. Пасі, Стефану та Ваврикові за провід Покійної на місце вічного супочку, Вп. п. проф. Миколаєвичові за велику поміч в устроєнні похорону, Вп. Паністув Козлівський, п. Здибкевичеві, п. Микольській та іншим привязаному до Покійної п. Стефанов Кордубі за їх ласкаві слова розради та поміч в перших найтяжчих хвилях. Щиро Спаси-Бі! Анала Левинська, Ольга з Левинських Юсевичева, Софія з Левинських Левинська. 76 1-1

Ширіть наш часопис!